

Oameni simpli chemați să fie ucenici

Textul de memorat: „Pe când trecea Isus pe lângă Marea Galileei, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncând o mreajă în mare, căci erau pescari. Isus le-a zis: «Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.» Îndată, ei și-au lăsat mrejele și au mers după El.” (Marcu 1:16-18)

Moartea Domnului Hristos a fost marele factor egalizator al condiției umane: ea a arătat că toți suntem păcătoși și avem nevoie de harul lui Dumnezeu. În lumina crucii, barierele de ordin etnic, politic, economic și social dispar. Uneori însă, în lucrarea noastră cu sufletele, uităm acest adevăr crucial și căutăm mai întâi de toate să-i câștigăm pe cei „onorabili” sau „mari” în ochii lumii.

Nu așa a procedat Isus, care a înțeles cât de deșarte sunt măreția și onoarea lumii. În multe situații, tocmai oamenii „de succes” – fariseii din poziții înalte, saducheii înstăriți și aristocrația romană – i-au făcut cele mai multe probleme. Spre deosebire de aceștia, oamenii „simpli” – tâmplarii, pescarii, agricultorii, femeile casnice, păstorii, soldații și servitorii – s-au strâns în jurul Său și L-au primit cu bucurie.

Un proiect pentru inima ta

De meditat: Cine vrea să aibă tărie de caracter va trebui să-și întărească credința.

„Credința este aceea care ne unește cu Cerul și ne aduce **tărie** pentru a face față puterilor întunericului... Mulți au sentimentul că le lipsește credința și, de aceea, rămân departe de Hristos. Aceste suflete, în nevrednicia lor deznădăjduită, să se prindă de îndurarea Mântuitorului lor plin de compasiune. Nu vă uitați la voi înșivă, ci la Hristos... Când veniți la El, să credeți că El vă primește, căci așa a făgăduit. Nu puteți pieri dacă faceți acest lucru, Niciodată!” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 50

Rugăciune: Doamne, Te rog, mărește-mi credința!

&

Originile modeste ale Domnului Isus

1. Citește Luca 2:21-28; Marcu 6:2-4; Leviticul 12:8. Ce ne spun aceste texte biblice despre clasa socială din care a făcut parte Isus? În ce mod l-a influențat lucrarea, apartenența, la această clasă?

Jertfa de curățire adusă de Iosif și Maria era un indiciu al provenienței lor dintr-un mediu sărac. Legea mozaică prevedea ca darul de curățire să fie un miel sau, în cazul oamenilor nevoiași, o pereche de turturele sau doi pui de porumbel. Astfel, încă de la început – de la nașterea Sa într-un staul și darurile aduse de părinții Săi la templu -, Domnul Isus este înfățișat ca asumându-Și natura umană în casa unor oameni săraci și de rând. Totodată, dovezile arheologice par să arate că Nazaretul, cetatea în care El Și-a petrecut copilăria, era un orașel sărac și neînsemnat. Și, cu toate că meseria de tâmplar este onorabilă, ea nu îl plasa nicidecum în rândul „elitei”.

„Părinții lui Isus erau săraci și depindeau de truda lor zilnică. El era obișnuit cu sărăcia, cu sacrificiul de sine și cu lipsurile. Experiența aceasta l-a fost de folos. În viața Sa de muncă nu existau clipe de lenevie care să invite ispita. Nu au existat ore lipsite de preocupare, un timp care să deschidă calea pentru legături corupătoare. Pe cât a fost cu puțință, El a închis ușa în fața ispititorului. Nici câștigul, nici plăcerea, nici laudele, nici muștrările nu L-au putut determina să consimtă la o faptă rea. Era înțelept în a discerne răul și puternic pentru a-i rezista.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 72

Creatorul tuturor lucrurilor care există (vezi Ioan 1:1-3) a coborât printre oameni, luând asupra Sa natura umană și născându-Se într-o familie destul de săracă. Care ar trebui să fie reacția noastră în fața acestui mare sacrificiu?

Transformarea oamenilor de rând

2. Citește Ioan 2:1-11 și Matei 15:32-39. În ce mod S-a folosit Isus de dorințele și nevoile zilnice obișnuite ale oamenilor pentru a face ucenici și a le transforma viața?

Oamenii „simplici” au aceleași nevoi fizice, emoționale și sociale ca toți oamenii. Ei au nevoie de hrană, au nevoie să știe că sunt importanți și au nevoie de prieteni. Domnul Isus știa aceste lucruri și a căutat să fructifice ocaziile în care putea să ajungă la inima lor prin intermediul acestor nevoi universale.

Fie că a transformat apa în vin nefermentat de struguri, fie că a făcut predicatori din niște pescari (Marcu 1:16-18), El era maestru la transformarea obișnuitului în extraordinar. Cei care priveau Îi puneau la îndoială calificarea în mod frecvent (Marcu 6:3) și își puneau întrebări pentru lipsa de ostentație. Deoarece tânjeau după extraordinar, treceau cu vederea lucrurile și faptele pe care le considerau „obișnuite” și, în felul acesta, riscau să sufere o pierdere veșnică.

De regulă, Domnul Isus a căutat să intre în legătură cu oamenii considerați obișnuiți deoarece aceștia, nefiind înfumurați, erau dispuși să se încreadă cu totul în Dumnezeu. Deseori cei care sunt încântați de talentele, capacitățile și realizările lor nu simt nevoia după ceva mai mare decât ei înșiși. Și cât de mult se înșeală! Mulți dintre contemporanii lui Hristos erau învățați, aveau o poziție socială înaltă sau avere mare, dar numele lor au fost date de mult uitării. În schimb, au rămas în amintire niște oameni obișnuiți – agricultori, pescari, tâmplari, păstori, olari, femei casnice, servitori – care au devenit niște martori extraordinari pentru Hristos.

Cu toții suntem înclinați să-i venerăm pe oamenii de succes și pe cei bogați. În ce măsură ai această înclinație? Cum îți poți forma obiceiul de a ține permanent cont de faptul că toți oamenii sunt valoroși, indiferent de statutul lor social, de renume sau de avere?

Chemarea unui pescar cu defecte

Petru s-a remarcat într-un mod aparte – a fost considerat cel mai influent ucenic din perioada Noului Testament, iar în prezent a ajuns să fie considerat unul dintre cei mai influenți oameni din istoria lumii. Iată ce înseamnă să schimbi obișnuitul în extraordinar!

3. Citește textele biblice de mai jos. Ce ne spun ele despre schimbarea radicală suferită de Petru?

Luca 5:1-11. Ce cuvinte rostite de Petru ne arată că era conștient de nevoia lui după Isus? De ce este necesar să cultivăm în viața noastră această însușire?

Matei 16:13-17. Ce ne spune acest pasaj despre deschiderea lui Petru față de lucrarea Duhului Sfânt?

Matei 26:75. Ce trăsături ale lui Petru descoperim aici? Ce anume din atitudinea sa l-a permis lui Dumnezeu să-l schimbe?

Domnul Isus a avut mult de lucru la caracterul lui Petru, dar, în final, toate experiențele prin care au trecut împreună au fost frumoase. Deși era un „simplu” pescar plin de defecte, Petru s-a schimbat radical în urma timpului petrecut alături de Domnul, și aceasta în pofida unor greșeli grave – el l-a tăgăduit pe Învățătorul său de trei ori.

Putem desprinde multe idei valoroase din istoria vieții lui Petru, însă dorim să ne oprim aici doar asupra următorului fapt: în momentul în care a început să-și dea seama cine era Isus, Petru a fost conștient de lipsurile lui și le-a recunoscut. Răbdător și îngăduitor, Mântuitorul l-a transformat într-un om care a contribuit la schimbarea cursului istoriei.

De ce este bine să nu ne pripim să îi judecăm pe oameni și să le punem eticheta „imposibil de mântuit”?

Valoarea ființei umane

Într-o ocazie, un evanghelist s-a arătat foarte fericit (și probabil că s-a lăudat) pentru faptul că la prezentările susținute de el participaseră persoane de calitate, din clasa înaltă. (Să sperăm că s-ar fi bucurat în aceeași măsură și de participarea oamenilor „simplici”!)

La Domnul Hristos nu existau deosebiri de clasă – pentru El, niciun om nu era „obișnuit”, ci fiecare era o excepție. Metodele întrebuintate de El pentru a ajunge la mase erau ilustrațiile simple și o vorbire clară. Niciun gest al Său nu lăsa să se înțeleagă că n-ar fi fost interesat de vreo ființă umană. Asemenea Lui, formatorii de ucenici de astăzi trebuie să fie atenți în lucrarea lor cu oamenii ca să nu dea impresia că îi prețuiesc mai mult pe unii și mai puțin pe alții.

4. Citește Luca 12:6,7; 13:1-5; Matei 6:25-30. Ce ne spun aceste pasaje biblice despre valoarea unui om? Este ușor să aderăm la nivel declarativ la aceste adevăruri, dar ne facem cumva vinovați de alimentarea în taină a acelor diferențieri artificiale care au fost eradicate la Golgota?

Pe atunci, păsările care se vindeau cel mai ieftin pe piață erau vrăbiile. O pereche de vrăbii costa un *assarion* – la data aceea, cea mai mică monedă de aramă, atât ca dimensiuni, cât și ca valoare. Textul biblic ne spune însă că nici măcar o vrăbie nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

Dacă vrăbiile sunt atât de importante, atunci ce valoare au oamenii pentru care a murit Hristos? Jertfa de pe cruce a fost pentru noi, nu pentru păsări. Ea este o dovadă despre „valoarea infinită” (ca să împrumutăm o expresie utilizată frecvent de Ellen G. White) a fiecărei ființe umane, indiferent de statutul ei social, un statut stabilit de altfel în funcție de niște concepții și niște criterii care în cer nu au nicio noimă sau chiar sunt contrare principiilor cerului.

Ellen G. White scria că „Hristos ar fi murit pentru un singur suflet, pentru ca acel singur suflet să poată trăi de-a lungul veșniciei” (Mărturii, vol. 8, p. 73). Pentru un singur suflet! Meditează la implicațiile acestei idei impresionante. Ce influență ar trebui să aibă acest gând asupra concepției noastre despre oameni și, totodată, asupra concepției despre noi înșine?

O lume fără deosebiri de clasă

Probabil că cea mai atrăgătoare particularitate a creștinismului primar a fost faptul că nu existau deosebiri de clasă. Zidurile de despărțire se surpaseră sub greutatea Evangheliei. Omul obișnuit era biruitor prin, Hristos. Prin Hristos, din om obișnuit, el devenea un om extraordinar. Tâmplari, vameșii pietrării, împărătesele, servitorii, preoții, grecii, romanii, bărbații, femeile: bogații și săracii, toți au devenit egali în Împărăția harului. Comunitatea creștină trebuia să fie o comunitate în care să nu existe delimitări de clasă.

5. Ce ne spun următoarele texte biblice despre egalitatea oamenilor înaintea lui Dumnezeu? De ce nu le-a fost ușor scriitorilor biblici să înțeleagă acest adevăr esențial?

Galateni 3:28,29

Iacov 2:1-9

1 Petru 1:17

1 Petru 2:9

1 Ioan 3:16-19

6. Cum au aplicat primii creștini principiul acceptării universale? Cum a înlesnit această idee, că Dumnezeu îi iubește pe oamenii simpli și obișnuiți, extinderea rapidă a creștinismului? Faptele 2:43-47; 4:32-37.

Cât de bine aplicăm noi, la nivel individual și colectiv, aceste principii în lucrarea cu oamenii? Ce ne împiedică să facem mai mult în acest sens?

Studiu suplimentar

Ellen G. White, *Educație*, capitolul „Lucrarea vieții” (p. 269, 270); *Evanghelizare*, capitolul „Lucrarea pentru cei din clasa de mijloc” (p. 564-566).

„În această lucrare finală de răspândire a Evangheliei, trebuie acoperit un câmp enorm și, mai mult ca oricând până acum, trebuie să fie recrutate ajutoare din rândurile oamenilor simpli. Atât tinerii, cât și cei mai în vârstă vor fi chemați de la câmp, din vie și din atelier și trimiși de Stăpân să ducă solia Sa. Mulți dintre aceștia nu prea au avut ocazia de a-și face o educație, dar Hristos vede în ei calitățile care îi vor face capabili să-l împlinescă scopul. Dacă își pun inima în lucrare și nu încetează să învețe, El îi va face destoinici să lucreze pentru El.” – Ellen G. White, *Educație*, p.269-270

Întrebări pentru discuție

1. Cum a reușit Domnul Isus să aibă atâta succes în formarea de ucenici din rândul oamenilor obișnuiți? Din ce motive nu au primit tot atât de repede mesajul Lui cei bogați și cei din elita societății? În ce mod au contribuit educația și creșterea Sa umilă la eficiența lucrării Sale cu oamenii simpli? De cât succes S-ar fi bucurat în această lucrare dacă ar fi fost un prinț sau un moșier bogat?

2. Citiți în cadrul grupei 1 Corinteni 1:26-29. Care sunt ideile principale ale acestui pasaj? Citiți cu atenție afirmația lui Pavel că „Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii ca să facă de rușine pe cele tari”. Ce înseamnă aceste cuvinte? Cum să înțelegem această idee în contextul vieții creștine? Ce ne spun aceste versete despre cât de sucite și de pervertite sunt căile oamenilor? Ce putem face pentru a ne feri de ele?

3. Ce pot face grupele Școlii de Sabat ca să devină mai primitoare pentru oamenii obișnuiți? De ce este necesar ca formatorii de ucenici să sublinieze subiectele de ordin practic și nu pe cele teoretice, mai ales dacă lucrează cu oameni care suferă și au nevoie de ajutor?